

шите буновски и мирковски дюлгере произхожда сжщото. Освѣнъ това, въ сѣка една къща сжществуватъ по нѣколко свои собствени думи, които сж измислени отъ дѣцата и които доволно чѣсто са распространяватъ по сичкото село, по сичкиятъ градъ, даже и по сичкиятъ округъ.

Народните предания на азиатските народи ни разказватъ, че първоначалните хора сж говорили единъ езикъ, който слѣдъ време са измѣнили именно за това, защото тие не желале да са разселатъ по свѣтътъ, а искали да останатъ въ своето отечество и да живѣятъ заедно. За да достигнатъ до своята цѣль, тие изградиле така нарѣченната „Немвродова кула“, която е трѣбало да имъ служи за срѣдоточие и да имъ препятствува да са разединатъ. Други предания говорятъ, че човѣческиятъ родъ, — който са билъ размножилъ послѣ потоцътъ до баснословна цифра и който са боялъ да не пострадае изново отъ втори потоцъ, — намислилъ да изгради гореказанната кула и да са спаси отъ бжджщите наводнения. Освѣнъ тие и нѣколко идийски и гръцки баснословни предания за произхождението на езиците, ние не знаеме почти нищо.

Ние спомѣнахме вече, че езикътъ е такова едно срѣдство, чрезъ което разумните сжщества предаватъ едно на друго своите мисли. Но гласътъ на човѣкътъ са чуе само на незначително разстояние, слѣдователно човѣчеството одавна вече е почувствовало потрѣбность да усжвжршенствува това дѣло, т. е. да даде на говоримиятъ езикъ такава една сила, щото да го чуятъ неговите потомци и намѣстници даже и слѣдъ нѣколко хиляди години.